

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาสีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล ผู้วิจัยมี
วิธีดำเนินการดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอน
นักกีฬาสีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล โดยแบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การเตรียมการ

มีการดำเนินงานดังนี้

1. การศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกสอนกีฬาสีลาศและการพัฒนาผู้ฝึกสอน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งได้ 2 ลักษณะ ได้แก่
 - 2.1 ข้อมูลสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาสีลาศไทยในปัจจุบัน
 - 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาสีลาศ

ไทยให้มีความสามารถในระดับมาตรฐานสากล

3. การพัฒนาชุดฝึกอบรม
4. วิทยาวิพากษ์ชุดฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 2 การฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย

เป็นการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยมีคุณลักษณะความสามารถที่เป็นมาตรฐานสากล โดยการใช้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการทดสอบก่อนหลังการฝึกอบรม

ระยะที่ 3 การประเมินผลและสรุป

มีการดำเนินงานได้แก่

1. การติดตามประเมินผลการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่ได้รับการฝึกอบรม โดยการใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสอบถาม
2. สรุปผลการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยโดยการใช้ชุดฝึกอบรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศไทย ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 55 คน (บางจังหวัดไม่มีผู้ฝึกสอน บางจังหวัดมีผู้ฝึกสอน 1 คน) ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนของแต่ละจังหวัดส่วนใหญ่จะมีความคล้ายคลึงกันดังนี้ เป็นผู้ฝึกสอนลีลาศที่มีทักษะทั้งในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง มีประสบการณ์เข้าร่วมการแข่งขันลีลาศในระดับภูมิภาคและระดับประเทศและมีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี เป็นต้น จึงใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือจำนวนทั้งสิ้น 22 คน ประกอบด้วยผู้ฝึกสอนจากจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

1. จังหวัดเชียงใหม่	จำนวน 2 คน
2. จังหวัดเชียงราย	จำนวน 2 คน
3. จังหวัดลำปาง	จำนวน 2 คน
4. จังหวัดแพร่	จำนวน 2 คน
5. จังหวัดอุตรดิตถ์	จำนวน 2 คน
6. จังหวัดพิษณุโลก	จำนวน 2 คน
7. จังหวัดสุโขทัย	จำนวน 2 คน
8. จังหวัดกำแพงเพชร	จำนวน 2 คน
9. จังหวัดพะเยา	จำนวน 2 คน
10. จังหวัดพิจิตร	จำนวน 2 คน
11. จังหวัดเพชรบูรณ์	จำนวน 2 คน

จากนั้นจึงคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1. มีความสมัครใจเข้าร่วมการอบรม

2. ผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนลีลาศขั้นต้น

3. ยินยอมเข้าร่วมการติดตามประเมินผลภายหลังการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรม
ผลการเลือกได้ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศไทยจากภาคเหนือ จำนวน 6 คน ได้แก่

1. จังหวัดลำปาง จำนวน 2 คน

2. จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2 คน

3. จังหวัดแพร่ จำนวน 2 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ (Key Informants) ได้แก่

1. ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจำนวน 2 คน ได้จากการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด คือเป็นผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไม่น้อยกว่า 2 ปี และมีประสบการณ์ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาได้แก่ นายมนตรี ไชยพันธุ์ รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) และนายวีรศักดิ์ วิชากรณ์ รองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตกรุงเทพ

2. คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทยจำนวน 2 คน ได้จากการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เป็นคณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทยไม่น้อยกว่า 2 ปี และมีประสบการณ์ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาลีลาศได้แก่ นายสิทธิชัย ปรียาดารา เลขาธิการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทยและนายสมเจตน์ สุขดีคณะกรรมการเทคนิคและกรรมการตัดสินสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย

3. ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยสำหรับการสัมภาษณ์ จำนวน 6 คน ได้จากการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เป็นผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยมานานกว่า 4 ปี ได้แก่

3.1 นางสาวกาญจนา จรูญ

3.2 นายสมจิตร ไชยมุติ

3.3 นางหทัยชนก ไชยมุติ

3.4 นายธงชัย สุขดี

3.5 นายศักดิ์ ศักดาภิรมย์

3.6 นางธนวรรณ ศักดาภิรมย์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาตีลาศไทยในปัจจุบันและแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาตีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลเป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอนของนักกีฬาตีลาศไทยใน 17 จังหวัดภาคเหนือ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแบบสอบถาม
- 3) วิเคราะห์เนื้อหาของการวิจัย และกำหนดกรอบแนวคิดที่ต้องการให้ผู้ถูกสอบถามแสดงความคิดเห็น
- 4) สร้างแบบสอบถามมีรายละเอียดดังนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลด้านกีฬาตีลาศของผู้ฝึกสอน ได้แก่ เพศอายุระดับการศึกษาประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาตีลาศและการเข้าร่วมการแข่งขันระดับการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาตีลาศไทยประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาตีลาศไทยและประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันในฐานะผู้ฝึกสอน
- 5) นำแบบสอบถามให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณวุฒิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ
- 6) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
- 7) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยการหาค่า IOC (Index of item objective congruence) หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถามดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ข้อคำถามที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-1.00

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ได้แก่

1. อาจารย์ ดร. ไวยพจน์ จันทรเสม
2. อาจารย์ ดร. ไพเราะ อังสุกนกมุล
3. รองศาสตราจารย์ นัส ยอดคำ
4. รองศาสตราจารย์ ชูระวี สุริยจันทร์

5. รองศาสตราจารย์สุดยอด ชมสะห้าย

ผลจากการหาค่า IOC ของแบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ 0.96 และประเด็นคำถามทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

8) นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 แนวการสัมภาษณ์ระดับลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอน นักกีฬาลีลาศไทยสำหรับผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย และผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทย

ขั้นตอนการสร้างแนวการสัมภาษณ์ระดับลึก มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแนวการสัมภาษณ์ระดับลึก
- 3) วิเคราะห์เนื้อหาของการวิจัย และกำหนดกรอบแนวคิดที่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็น
- 4) สร้างแนวการสัมภาษณ์ระดับลึก โดยมีประเด็นคำถามหลักเกี่ยวกับองค์ประกอบ ทั้งองค์ประกอบภายใน ได้แก่ ลักษณะด้านร่างกาย ลักษณะด้านจิตใจ ความรู้ ความสามารถ และทักษะ ด้านกีฬาลีลาศ และองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อม การส่งเสริมสนับสนุนด้านนโยบาย งบประมาณ และโอกาส
- 5) นำแนวการสัมภาษณ์ระดับลึกให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณฐิณีพันธ์พิจารณาตรวจสอบ

6) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

7) นำแนวการสัมภาษณ์ระดับลึกให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่า IOC หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ข้อคำถามที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-1.00

ผลจากการหาค่า IOC ของแนวการสัมภาษณ์ระดับลึก พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 0.93 และประเด็นการสัมภาษณ์ทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

8) นำแนวการสัมภาษณ์ระดับลึกไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 แนวการวิพากษ์ชุดฝึกอบรมการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากล เป็นแนวทางการวิพากษ์สำหรับทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนการสร้างแนวทางการวิพากษ์ มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแนวการวิพากษ์
- 3) สร้างแนวการวิพากษ์ มีรายละเอียดดังนี้ด้าน โครงสร้างชุดฝึกอบรม ได้แก่ วัตถุประสงค์ ขอบข่ายของเนื้อหา กิจกรรมการอบรม ระยะเวลาการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการอบรม การวัดและประเมินผล โครงสร้างหลักสูตรการฝึกอบรม ตารางการฝึกอบรมด้านเนื้อหาชุดฝึกอบรม ได้แก่ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา การทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับการพัฒนาผู้ฝึกสอน นักกีฬาเทควันโด ความสอดคล้องของกิจกรรมกับวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหา ความสอดคล้องของระยะเวลาการฝึกอบรมกับเนื้อหา ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผล กับกิจกรรม ความทันสมัยของหลักสูตร
- 4) นำแนวการวิพากษ์ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ
- 5) นำแนวการวิพากษ์ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยการหาค่า IOC หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้
 - ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 - ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 - ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
 โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ข้อคำถามที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-1.00 ผลจากการหาค่า IOC ของแนวการวิพากษ์ พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 0.98 และ ประเด็นคำถามทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)
- 6) นำแนวการวิพากษ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย
 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวัฒน์ สุขดี
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐศักดิ์ โลหะไพฑูรย์
 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ ตาปิง
 4. อาจารย์ ดร.จิตติมา กตัญญู
 5. อาจารย์ ดร.สุรัตน์ จินตสกุล

1.4 แบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม เป็นแบบทดสอบความรู้ภาคทฤษฎีของผู้ฝึกสอน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแบบทดสอบ
- 3) วิเคราะห์เนื้อหาของชุดฝึกอบรม และกำหนดกรอบแนวคิดที่ต้องการให้ผู้

ฝึกอบรมมีความรู้

4) สร้างแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อคำถามและสลับคำตอบ มีรายละเอียดดังนี้

- 4.1) ความรู้เบื้องต้นของกีฬาสีลาศ จำนวน 10 ข้อ
- 4.2) ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จำนวน 5 ข้อ
- 4.3) คนตรีและจังหวะคนตรี จำนวน 5 ข้อ
- 4.4) วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 20 ข้อ

5) นำแบบทดสอบให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณวุฒิในพนธ์พิจารณาตรวจสอบ

6) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

7) นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยการหาค่า IOC หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ข้อคำถามที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-1.00

ผลจากการหาค่า IOC ของแบบทดสอบ พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 0.93 และประเด็นคำถามทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

8) นำแบบทดสอบไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 แบบประเมินภาคปฏิบัติ เป็นแบบประเมินความสามารถด้านการปฏิบัติของผู้ฝึกสอน

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติ มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแบบประเมิน

3) วิเคราะห์เนื้อหาของชุดฝึกอบรม และกำหนดกรอบแนวคิดที่ต้องการให้ผู้ฝึกอบรมต้องปฏิบัติ

4) สร้างแบบประเมิน โดยมีเนื้อหาการประเมินได้แก่ เวลาของจังหวัดและพื้นฐานจังหวัด ทรงของลำตัว การเคลื่อนไหว การแสดงที่บอกจังหวัด การใช้เท้า การใช้พื้นที่พลอร์

5) นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินโดยการหาค่า IOC หรือค่าสอดคล้องระหว่างประเด็นการประเมินกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าประเด็นการประเมินวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าประเด็นการประเมินวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าประเด็นการประเมินวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ประเด็นการประเมินที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-

1.00

ผลจากการหาค่า IOC ของแบบประเมินภาคปฏิบัติ พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และประเด็นการประเมินทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

6) นำแบบประเมินภาคปฏิบัติไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6 ชุดประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม เพื่อติดตามประเมินผลการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ หรือผลที่ได้รับจากการฝึกอบรมของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย โดยมีทั้งแบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน และแบบประเมินการปฏิบัติของนักกีฬาลีลาศ

1.6.1 แบบสอบถามผู้ฝึกสอน

ขั้นตอนการ มีดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแบบสอบถาม

3) วิเคราะห์เนื้อหาของชุดฝึกอบรม และกำหนดกรอบแนวคิดที่ต้องการประเมินผล

4) สร้างแบบสอบถามผู้ฝึกสอน โดยมีรายละเอียดสำคัญคือ การประเมินด้านเนื้อหา กิจกรรมการอบรมระยะเวลาในการฝึกอบรมการใช้สื่อการวัดและประเมินผล โครงสร้างหลักสูตร ความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง ความสอดคล้องและตอบสนองความต้องการของหน่วยงานตอบสนองความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ความเข้าใจและการนำไปใช้งานความคุ้มค่าทั้งในด้านงบประมาณและเวลา ประสิทธิภาพในการส่งเสริมการพัฒนาผู้ฝึกสอนและการยอมรับจากผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยและหน่วยงาน

5) นำแบบสอบถามให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ

6) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

7) นำแบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอนให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยการหาค่า IOC หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ข้อคำถามที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-1.00

ผลจากการหาค่า IOC ของแบบสอบถาม พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และประเด็นคำถามทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

8) นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.2 แบบประเมินนักกีฬาลีลาศเป็นแบบประเมินความสามารถทักษะการปฏิบัติของนักกีฬาลีลาศ

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติ มีดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างแบบประเมิน

3) วิเคราะห์เนื้อหาของชุดฝึกอบรม และกำหนดกรอบแนวคิดที่ต้องการให้ผู้ฝึกอบรมต้องปฏิบัติ

4) สร้างแบบประเมิน โดยมีเนื้อหาการประเมินได้แก่ เวลาของจังหวะและพื้นฐานจังหวะ ทรงของลำตัว การเคลื่อนไหว การแสดงที่บอกจังหวะ การใช้เท้า การใช้พื้นที่ฟลอร์

5) นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินโดยการหาค่า IOC หรือค่าสอดคล้องระหว่างประเด็นการประเมินกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าประเด็นการประเมินวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าประเด็นการประเมินวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าประเด็นการประเมินวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์การแปลผลคือ ประเด็นการประเมินที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.75-

1.00

ผลจากการหาค่า IOC ของแบบประเมินภาคปฏิบัติ พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และประเด็นการประเมินทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

6) นำแบบประเมินการปฏิบัติของนักกีฬาไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เครื่องมือที่เป็นนวัตกรรม ได้แก่ ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ขั้นตอนการสร้างและใช้นวัตกรรมมีดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างชุดฝึกอบรม

3) นำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยและแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล(เครื่องมือข้อ 1.1) และแนวการสัมภาษณ์ระดับลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศ (เครื่องมือข้อ 1.2) มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสำหรับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย แล้วจัดทำเป็นชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย

3.1) เอกสารประกอบชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลโดยมีเนื้อหาสำคัญดังนี้

3.1.1) โครงสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

3.1.2) เนื้อหาภาคทฤษฎีประกอบด้วย

3.1.2.1) ความรู้เบื้องต้นของกีฬาลีลาศ

3.1.2.2) หลักสูตรกีฬาลีลาศแบบมาตรฐานสากล

3.1.2.3) ลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดต่าง ๆ

3.1.2.4) ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

3.1.2.5) คนตรีและจังหวัดคนตรี

3.1.2.6) วิทยาศาสตร์การกีฬา ได้แก่ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา ด้านเวชศาสตร์การกีฬา ด้านจิตวิทยาการกีฬา และด้านโภชนาการ

3.1.2.7) มารยาททางสังคม

3.1.2.8) คำศัพท์เฉพาะของกีฬาลีลาศ

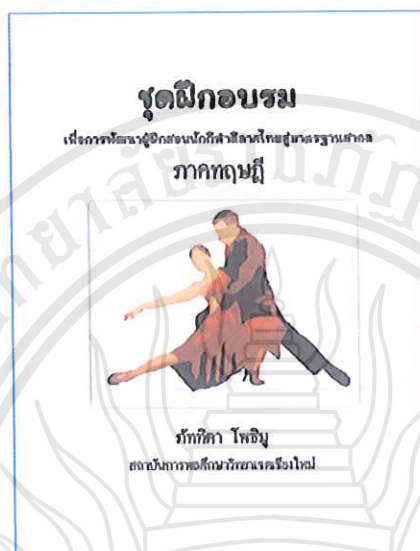
3.1.2.9) ทักษะเกี่ยวกับทิศทางและการเดินในกีฬาลีลาศ

3.1.2.10) การเข้าคู่ (Holding)

3.1.2.11) ทรงของลำตัว (Body Line)

3.1.2.12) การใช้เท้า (Foot work)

3.1.3) เนื้อหาภาคปฏิบัติ ประกอบด้วยทักษะและลวดลายจังหวะ Waltz และจังหวะ Tango ประกอบกับจังหวะดนตรีในระดับ Open Basic และ Advance Variation

ภาพที่ 3.1 ปกชุดฝึกอบรมภาคทฤษฎี

3.2) วิถีทัศน์การยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ประกอบชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอน นักกีฬาโอลิมปิกไทยสู่มาตรฐานสากล

ภาพที่ 3.2 ปกวิถีทัศน์การยืดเหยียดกล้ามเนื้อและชุดฝึก

3.3) วัตถุประสงค์การฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและหัวใจ ประกอบชุดฝึกอบรมเพื่อ
การพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ภาพที่ 3.3 ปกวัตถุประสงค์การฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและหัวใจและชุดฝึก

3.4) วัตถุประสงค์การเต้นลีลาศ ประกอบชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬา
ลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ภาพที่ 3.4 ปกวัตถุประสงค์การเต้นลีลาศจังหวะ Waltz และชุดฝึก

ภาพที่ 3.5 ปกวีดิทัศน์การเต้นลีลาศจังหวะ Tango และชุดฝึก

ตรวจสอบ

4) นำชุดฝึกลอยตัวที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณภิญโญพิจารณา

5) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

6) วิพากษ์ชุดฝึกลอยตัวโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านโดยใช้แนวการวิพากษ์ชุดฝึกลอยตัวการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล (เครื่องมือในข้อ 1.3) เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของชุดฝึกลอยตัวเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลพบว่า

ด้านโครงสร้าง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ขอบข่ายของเนื้อหา กิจกรรมการอบรมระยะเวลาการฝึกลอยตัวที่ใช้ในการอบรมการวัดและประเมินผล โครงสร้างหลักสูตรการฝึกลอยตัวและตารางการฝึกลอยตัว มีความเหมาะสม

ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา การทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกลอยตัว ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา ระยะเวลาการฝึกลอยตัวสอดคล้องกับเนื้อหา การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรม และความทันสมัยของหลักสูตร มีความเหมาะสม

7) การใช้ชุดฝึกลอยตัวเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกลอยตัวมาใช้ในการฝึกลอยตัวผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่เป็นผู้ฝึกสอนของนักกีฬา

ลีลาศไทยใน 17 จังหวัดภาคเหนือ แบบการทดลอง 1 กลุ่ม ประกอบด้วยจังหวัดลำปาง พิจิตร โลก และแพร่ จังหวัดละ 2 คน รวมจำนวนผู้ฝึกสอนทั้งหมด 6 คน ใช้เวลาการอบรม 4 วัน การฝึกอบรม มีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม (One Group Pre-test / Post-test Design) ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (เครื่องมือข้อ 1.4 และ 1.5) เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์จากการฝึกอบรม

หลังจากการฝึกอบรม ให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่ผ่านการฝึกนำชุดฝึกอบรมไป ใช้กับนักกีฬาลีลาศไทยในแต่ละจังหวัดของตนเองเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ โดยจำนวนนักกีฬาแต่ละจังหวัด จำแนกได้ ดังนี้

7.1) นักกีฬาลีลาศ จังหวัดแพร่ จำนวน 4 คน (2 คู่)

7.2) นักกีฬาลีลาศ จังหวัดลำปาง จำนวน 10 คน (5 คู่)

7.3) นักกีฬาลีลาศ จังหวัดพิจิตร โลก จำนวน 8 คน (4 คู่)

8) การประเมินการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย
สู่มาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้นำชุดประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม (เครื่องมือข้อ 1.6) มาใช้ดังนี้

8.1) การสอบถามผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศโดยใช้แบบสอบถาม

8.2) การประเมินนักกีฬาลีลาศโดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติ ซึ่งประเมินโดย คณะกรรมการเทคนิคและกรรมการตัดสินสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นรวบรวมข้อมูลพื้นฐานมีดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยและแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้ฝึกสอนนักกีฬา ลีลาศไทยใน 17 จังหวัดภาคเหนือ (เครื่องมือข้อ 1.1)

2. ข้อมูลด้านเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย ทั้งองค์ประกอบภายใน ได้แก่ ลักษณะด้านร่างกาย ลักษณะด้านจิตใจ ความรู้ ความสามารถและ ทักษะด้านกีฬาลีลาศ และองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อม การส่งเสริมสนับสนุนด้าน นโยบาย งบประมาณ โอกาสรวบรวมข้อมูลโดยใช้แนวทางสัมภาษณ์ระดับลึกผู้บริหารของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย และผู้ฝึกสอน ของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทย (เครื่องมือข้อ 1.2)

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย แนวการสัมภาษณ์ระดับลึกองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศจาก ขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสำหรับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยแล้ว จัดทำเป็นชุดฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการวิพากษ์ชุดฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แนวการวิพากษ์ (เครื่องมือข้อ 1.3) แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 4 นำชุดฝึกอบรมมาใช้ในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่เป็นผู้ฝึกสอน ของนักกีฬาลีลาศไทยใน 17 จังหวัดภาคเหนือแบบการทดลอง 1 กลุ่ม โดยมีการทดสอบความรู้ก่อน และหลังการฝึกอบรม (One Group Pre-test / Post-test Design) (เกตุมณี มากมี, 2550 : 104) ทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ (เครื่องมือข้อ 1.4 และ 1.5) แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์จากการใช้ชุดฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 5 ให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่ผ่านการฝึกนำชุดฝึกอบรมไปใช้กับนักกีฬาลีลาศไทยในแต่ละจังหวัดของตนเอง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 6 ให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยการใช้แบบสอบถาม (เครื่องมือข้อ 1.6.1) สำหรับการประเมินความสามารถของนักกีฬาลีลาศไทย ประเมินโดยใช้แบบประเมิน การปฏิบัติ (เครื่องมือข้อที่ 1.6.2) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ นายสมเจตน์ สุขดี คณะกรรมการเทคนิค และกรรมการตัดสินสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ตัดสินสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย ระดับสูง (Coach Licence A) เป็นผู้ประเมิน จากนั้นนำผลการประเมินจากผู้ฝึกสอน นักกีฬาลีลาศ และผลการประเมินความสามารถของนักกีฬามาวิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของ ชุดฝึกอบรมเมื่อนำไปใช้โดยผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศ

ขั้นตอนที่ 7 สรุปผลการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่ มาตรฐานสากล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดจะถูกนำมาจัดจำแนกและจัดหมวดหมู่ข้อมูลจากนั้นนำมา วิเคราะห์ด้วยวิธีการดังนี้

1. ข้อมูลจากการสอบถามแบบเลือกตอบ (เครื่องมือข้อ 1.1 และข้อ 1.3) วิเคราะห์โดย การหาค่าความถี่และร้อยละ
2. ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็น (เครื่องมือข้อ 1.6.1) วิเคราะห์โดยการหา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

มีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (เครื่องมือข้อ 1.2) วิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปประเด็นแล้วจำแนกเป็นหมวดหมู่

4. ข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินการปฏิบัติ (เครื่องมือข้อ 1.4 ข้อ 1.5 และ ข้อ 1.6.1) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test)